

příkaz úřadu povolanému v první stolici k úpravě platů st-lových, aby vedle intimace zamítnutí odvolání, pokud by to bylo podle zák. ještě přípustno, zakročil podle § 151 plat. zák. (srov. Boh. A 11.554/34).

Vzhledem k tomu byla stížnost v právě uvedeném bodu uznána odůvodněnou, a bylo proto rozhodnuto, jak svrchu uvedeno, aniž bylo zapotřebí zabývat se vývody stížnosti, snažícími se dovoditi, že zrušení výroku o vyrovnávacím přídatku bylo neodůvodněno také meritorně.

Č. 11.908.

Vojenské věci: Promlčení vojenské taxy náhradní podle zák. č. 30/1907 ř. z. nepočíná teprve projitím správního roku, ve kterém byla daň z příjmu vyměřena definitivně.

(Nález ze dne 14. května 1935 č. 15.333/35.)

Věc: Alois H. v T. (adv. Dr. Ladislav Wopršalek z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o vojenskou služební taxu náhradní.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Platebními rozkazy z 29. prosince 1928 vyměřil okr. úřad v Trutnově Aloisu H. služební taxu náhradní za léta 1918, 1919 a 1920 v částkách 10.538 Kč, 4.065 Kč a 48.038 Kč. Rozhodnutí zem. úřadu v Praze z 27. července 1929, jímž odvolání do platebních rozkazů bylo zamítnuto, bylo nss-em zrušeno pro nezákonnost proto, že žal. úřad nesprávně počítal počátek promlčecí lhůty podle zák. č. 31/1878 ř. z. od uplynutí roku 1924, ač st-l byl povinen taxou vojenskou již podle § 1 č. 2 lit. b) zák. č. 30/1907 ř. z.

Na to zem. úřad v Praze, prováděje nález nss-u, nař. rozhodnutím odvolání Aloise H. zamítl z těchto důvodů: »Vaše taxovní povinnost zakládá se na ustanovení § 1 bodu 2 lit. b) zák. č. 30/1907 ř. z., neboť podle spisů správních byl jste v lednu 1914 odveden a před dokončením služební povinnosti pro nastalou nezpůsobilost k službě propuštěn s poznámkou »ke zbrani nezpůsobilý«. Cit. ustanovení osvobozuje tam uvedené osoby od povinnosti platiti vojenskou taxu tehdy, byla-li vada zakládající nezpůsobilost k vojenské službě způsobena činnou službou vojenskou. V tomto směru bylo však úřadem zjištěno, že v ověřeném protokolu příslušné superarbitrační komise bylo konstatováno, že vada, pro kterou jste byl propuštěn, nebyla způsobena činnou službou vojenskou. Naproti tomu neprokázal jste ničím důvodnost Vaší námitky, že vada byla způsobena touto službou. Pokud namítáte promlčení vyměřovacího práva státu k vojenské taxě, podotýká zem. úřad, že promlčení nenastalo. Otázku tu sluší posuzovati podle předpisů zák. č. 31/1878 ř. z., podle něhož počíná se promlčení, když uplyne správní rok, v němž poplatník zadost učinil své povinnosti oznámiti, resp. podati základy pro vyměření. Zanedbal-li poplatník tuto svou povinnost, počíná se pro-

mlčecí lhůta, když uplyne správní rok, v němž úřad byl s to, aby poplatek vyměřil nebo předepsal. Poněvadž jste taxou povinný v základě § 1 bodu 2 zák. č. 30/1907 ř. z., byl jste ve smyslu § 8 bodu 1 téhož zák., počínajíc rokem 1916 až do roku 1920, též povinen podati každoročně v měsíci lednu přihlášku k vojenské taxě. Této povinnosti jste nevyhověl. Při protokolárním výsledku dne 27. prosince 1928 prohlásil jste výslovně, že se necítíte povinen podati přihlášky k vojenské taxě za léta 1917—1920. Politický úřad I. stolice vyhotovil v roce 1928 přihlášky ex offio na základě skutečnosti, že Vámi přihlášky podány nebyly. V písemném prohlášení z 21. dubna 1932 tvrdíte sice, že jste přihlášky podal, tvrzení toto nebylo však nijak prokázáno. Měst. úřad v Trutnově, jehož svědectví se dovoláváte, nemohl potvrditi, že jste přihlášky podal. Za tohoto stavu věci mohl úřad přikročiti k vyměření vojenské taxy teprve tehdy, když Vám definitivně byla vyměřena daň z příjmu za příslušná léta. Podle prohlášení berní správy v Trutnově z 18. listopadu 1932 byla Vám daň z příjmu za příslušná léta definitivně vyměřena v roce 1926; v tomto roce měl tudíž úřad možnost předepsati Vám definitivně vojenskou taxu za léta 1918—1920, a čtyřletou promlčecí lhůtu je proto ve smyslu § 2 zák. č. 31/1878 ř. z. počítati od 1. ledna 1927. Platební rozkazy byly doručeny dne 31. prosince 1928, tudíž ještě včas.«

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto: — — —

Pokud jde o promlčení, vyslovil žal. úřad dovolav se § 2 zák. č. 31/1878 ř. z., že k vyměření vojenské taxy bylo lze přikročiti teprve tehdy, když byla st-li definitivně vyměřena daň z příjmu za léta 1918—1920, to se stalo teprve v roce 1926. Je proto počítati čtyřletou promlčecí lhůtu po názoru nař. rozhodnutí od 1. ledna 1927, takže platební rozkazy byly vydány včas. Stížnost naproti tomu namítá, že promlčecí lhůtu je počítati již ode dne vydání plat. rozkazů o dani z příjmu, že platební rozkazy za ona léta byly vydány dne 4. února 1921, takže vyměřovací právo státu bylo v den předpisu služební taxy náhradní promlčeno. A činí tak právem.

Podle odst. 6 § 9 zák. č. 30/1907 ř. z. platí o promlčení vojenské taxy analogicky ustanovení zák. č. 31/1878 ř. z. Podle § 1 cit. zák. právo státu vyměřiti dávku na určitý čas neb za nějaký určitý čin promlčuje se vůbec ve 4 letech. Promlčení počíná, kdy dojde správní rok, v němž poplatník povinnosti své, oznámiti, resp. podati základy vyměření nebo předepsání, zadost učinil. Podle § 2 cit. zák. běží tato promlčecí lhůta, nebyla-li dávka vyměřena proto, že poplatník povinnosti své zanedbal, teprve od projití roku správního, ve kterém úřad byl s to, aby poplatek vyměřil nebo předepsal. Zákon nečiní tuto promlčecí lhůtu závislou od definitivního vyměření daně, a neplyne tak ani ze zák. č. 30/1907 ř. z. Předpis § 3 bod 2 posléz cit. zák. stanoví, že pro ukládání služební taxy náhradní je rozhodný příjem, který byl položen za základ pro vyměření osobní daně z příjmu osoby vojenskou taxou povinné v roce povinnosti taxovní, tento příjem budiž každého roku vyšetřen podle osobní daně z příjmu, která osobě povinné vojenskou taxou byla

předepsána a finančními úřady má býti oznámena. Podle odst. 3 cit. § 3 pak opravná rozhodnutí a nařízení, která byla vydána o povinnosti platební a o výměře daně z příjmu následkem odvolání nebo žádosti za snížení, mají v zápětí úpravu služební taxy náhradní za příslušný rok. Podle čl. 5 bod 3 prov. nař. z 19. srpna 1907 č. 211 ř. z. může sice býti vyměřena vojenská taxa teprve tenkrát, když byla osobní daň z příjmu za rok taxou povinný předepsána, není však třeba, aby předepsání osobní daně z příjmu (nyní důchodové) již nabylo právní moci.

Z předeslaných ustanovení vysvítá zcela jasně, že předpokladem kdy prošel správní rok, v němž došlo k definitivnímu výměru daně z příjmu, naopak, že úřady taxu vojenskou vyměřující mohou býti s to vojenskou taxu vyměřiti, jakmile byla osobní daň z příjmu (důchodová) předepsána platebními rozkazy příslušné berní správy. Nelze proto počátek promlčecí lhůty podle § 2 zák. č. 31/1878 ř. z. připínati k době, kdy prošel správní rok, v němž došlo k definitivnímu výměru daně z příjmu, jak mylně za to má žal. úřad. Veden tímto mylným názorem nezjistil žal. úřad za účasti strany, kdy, resp. v kterém roce byla st-li předepsána berní správou vůbec daň z příjmu za rozhodná léta. Zůstala tedy skutková podstata směrodatná pro otázku počátku promlčecí lhůty a promlčení povinnosti taxovní neúplnou v důsledku nesprávného právního názoru. Nezbylo tudíž než zrušiti nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss.

Č. 11.909.

Policejní právo trestní: * Právo promíjeti neb zmírňovati tresty uložené pravoplatně policejními trestními soudy (§ 117 bod 2 zák. čl. V:1878 a § 12 zák. čl. XL:1879) přísluší v zemi Slovenské a Podkarpatoruské vládě (§ 70 úst. listiny).

(Nález ze dne 14. května 1935 č. 15.359/35.)

V ě c: Josef M. v B. proti ministerstvu vnitra o milost v řízení trestním.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozsudkem policejního ředitelství v Bratislavě jako policejního trestního soudu I. stolice z 5. května 1930 byl st-l uznán vinným přestupkem § 8 zák. č. 91/1918 Sb. a byl odsouzen k pokutě 500 Kč, v případě nedobytnosti k 25tídenčnímu uzamčení. Tento rozsudek nabyl právní moci.

V květnu 1930 podal st-l policejnímu ředitelství v Bratislavě jako policejnímu trestnímu soudu I. stolice žádost, aby uložená pokuta mu byla odepsána v cestě milosti neb aspoň snížena přiměřeně k jeho majetkovým poměrům. Této žádosti za prominutí nebo zmírnění uloženého trestu min. vnitra nař. rozhodnutím nevyhovělo pro nedostatek zvláštního zřetele hodných okolností.